

Maandelijksche referaten van Tijdschriften,
uitgebracht in de Rotterdamsche tand-
heelkundige vereeniging.

DENTAL COSMOS, November 1903.

M. H. Cryer: The practical teaching of anatomy in dental schools.

Voor de speciale behoeften van de tandheelkundige studie behooren er afzonderlijke colleges over anatomie gegeven te worden. De studenten moeten van den heelen bouw van 't lichaam een goede algemeene kennis hebben, voorts de anatomie van de mondholte en de omgevende organen speciaal studeeren, en zich volkomen op de hoogte stellen van den bouw der spijsverteerings-, ademhalings- en circulatie-organen, en ook van de hersenen en zekere gedeelten van het zenuwstelsel zich de noodige kennis toe-eigenen.

Het uit den aard der zaak droge theoretische onderwijs is niet voldoende en bezorgt geen vastzittende kennis, vooral van de topographische anatomie. Het prepareren van lijkendeelen eischt te veel tijd, die voor andere deelen van de tandheelkundige studie niet gemist kan worden. De voorkeur verdient de demonstratie van door kundige projectoren geprepareerde objecten. *Cryer* beveelt o. a. de methode aan, om van geharde en bevroren lichaamsdeelen secties te maken op tal van verschillende plaatsen, en in

alle richtingen. Deze secties toonen alle deelen in hunne normale relatieve positie; zij kunnen gefotografeerd en met lantaarnbeelden tegelijk aan een groot auditorium van studenten gedemonstreerd worden. Een twintigtal teekeningen worden gereproduceerd en de bijzonderheden besproken.

R. Summa: A Plea for Occlusion.

Schrijver wijst er op, hoe belangrijk een normale articulatie van de praemolaren en molaren is, om een herstel van, onregelmatige plaatsing der fronttanden mogelijk en duurzaam te maken. Hij keurt een in de September Cosmos 1903 door Gibson beschreven regulatie af, omdat er geen voldoende rekening is gehouden met de occlusie, pleit er voor, bij dit werk steeds de beste methodes in toepassing te brengen, zonder op tijd en kosten te letten, en beveelt hiervoor speciale orthodontisten aan.

N. S. Jenkins: A New Porcelain Enamel for Crown and Bridge Work and Continuous Gum.

De beroemde porseleinman heeft voor genoemd doel een nieuw porselein uitgevonden, dat goed met de tanden samensmelt, zeer sterk en homogeen is, gemakkelijk smelt en geslepen en gepolijst kan worden.

W. Kelsey: Phosphor Necrosis.

Na eenige mededeelingen omtrent de geschiedenis van deze ziekte, sluit schrijver zich aan bij de meening van Arnau d, dat de porte d'entrée van deze necrose steeds een zieke tand is. De intoxicatie van het lichaam moet aan de ostitis voorafgaan; zij uit zich trouwens door allerlei verschijnselen van verminderde vitaliteit van de longen, de digestieve organen, de nieren, het zenuwstelsel enz. Behalve

door infectieuze periodontitis van een tand, kan ook door infectie van een extractie-wond de necrosis opgewekt worden.

De behandeling moet expectatief zijn, met uiterst nauwkeurige schoonmaak van den mond, antiseptische mondspoelingen, melk-dieet, veel verse lucht, absolute onthouding van nieuwe intoxicatie, inwendig natrium bicarbonaat en joodkalium. Men wachte zich te opereeren, vóórdat de sequesters zich van het gezonde weefsel hebben afgescheiden.

Van het grootste belang is de prophylaxis. Zorgvuldig onderhoud van het gebit, regelmatige inspectie en opvullen van carieuze tanden; de witte phosphorus moet door de ongevaarlijke roode (amorphe) worden vervangen.

F. J. Eisen: Gold Inlay Bridge Work.

Waar een tweede praemolaris of een eerste molaris ontbreekt, en de naast de opening staande tanden proximale caviteiten hebben, kan men een kleine brug maken, door voor elke der twee naar de extractie-opening gerichte caviteiten een massieve gouden inlay te maken, en er een kunststand tusschen te soldeeren en het geheel te cementeren. E. geeft hiervan een duidelijke beschrijving.

S. J. Spence: beschrijft een methode om aluminium-platen voor prothèses te persen in vulkaniseer-cuvetten, waarbij zowel het model als het tegen-model (die and counter die) alleen uit zeer harde gips bestaat. Schrijver beweert met zijn gips goed sluitende platen te verkrijgen zonder eenige beschadiging van de modellen.

A. Lenhardtson: A Contribution to the Chemistry of dental Cements, geeft beschouwingen over samenstelling van het zinkoxyde en het phosphorzuur van phosphaat-cementen.

C. WITTHAUS.

DENTAL REVIEW, Maart.

Tandheelkundige opvoeding door C. N. Johnson. Voor-
dracht gehouden voor de Chicago Dental Society.

Niet direct over dit onderwerp, maar in hoofdzaak over een van zijn onderdeelen heeft Johnson gesproken: de „voorbereidende studie.” Hij zegt: niet alleen zijn de eischen om tot de tandheelkundige school te worden toegelaten het onderwerp van discussie geweest, maar ook en vooral het wezen en de aard van bedoeld onderwijs. De resultaten der studie, aan dit onderwerp besteed, vormen echter tot op heden een chaotisch mengelmoes. Ieder man, wien de welvaart van zijn vak aan het hart ligt, zal goed doen zijne opmerkzaamheid aan deze studie te wijden, die fundamenteel in karakter den wortel van het geheele systeem bij het tandheelkundig onderwijs raakt. Met andere vakken in tegenstelling, is het bij ons vak noodzakelijk, dat reeds vroeg met specialiseeren begonnen wordt, veel vroeger zelfs dan bij de meeste andere vakken het geval is. Het karakter van ons werk is nu eenmaal zoodanig, dat getracht moet worden in het individu den hoogst mogelijken graad van handigheid te ontwikkelen. En om eene volmaakte vingerlenigheid te verkrijgen, moet men reeds in de jeugd met oefenen beginnen, want gedurende dezen tijd verkeeren de spieren in hun ontwikkelingsstaat. Dat dit principe ook door onderwijzers in andere beroepen gehuldigd wordt, bewijst wel het staaltje van een beroemd musicus, tot wien de moeder van een 14-jarig kind zich had gewend, om dit piano-onderricht te laten geven. De onderwijzer merkte op: your boy has lost at least seven years in finger-development.

Dan bespreekt Johnson ook de theoretische vakken, waarin de adspirant-tandheelkundige student onderlegd behoort te zijn. Daar behoef ik echter niet op in te gaan,

omdat in ons land de voorbereiding tot verbetering in deze richting voldoende is; maar juist met het oog op de tendenz heb ik de meening over „technical training” bij het voorbereidend onderwijs vermeld.

Aan de discussie over Johnson's speech namen vele mannen met klinkende namen deel, o. a. Perry, G. V. Black, Haskell, Brophy, Reid enz. Hoewel zeer belangrijke punten werden aangevoerd, wil ik alleen nog iets uit het slotwoord van den spreker meedeelen.

„Er is hier gezegd, dat de beste studenten, die wij heden ten dage in onze colleges hebben, gevonden worden onder hen, die eene algemeene opleiding in de high-school (waarschijnlijk iets in den geest van onze hoogere burgerschool) genoten hebben, daarna een paar jaar in de eene of andere handelszaak doorbrachten of wel aan het onderwijs gingen, en dan pas in de tandheelkundige school kwamen. Dit is waar, mits zij in hunne vingers eene natuurlijke mechanische vaardigheid bezaten, welke niet noodig had zich te ontwikkelen. Misten zij die vaardigheid, toen zij immatriculeerden, dan was het ook te laat om haar te verkrijgen.

Ik kwam uit een land, waar de eischen voor immatriculatie zeer hoog waren; velen der studenten waren, vóór zij de tandheelkunde opnamen, onderwijzers, en ik mag zeggen, dat er geen vak in welk land dan ook is, waarin de mannen verstandelijk beter getraind zijn, dan de tandartsen, die in Canada praktiseeren. Het zijn mannen, die uitstekende verhandelingen schrijven zonder grammaticale fouten in hunne manuscripten te maken. Maar verscheidene dier mannen, hoe wetenschappelijk ook ontwikkeld, zijn nauwelijks in staat om te demonstreeren, op welke wijze de tanden goed gevuld moeten worden, eenvoudig omdat hunne „vinger-training” te laat begonnen is, n.l. in een tijd, dat de spieren zich niet meer

gemakkelijk vervormen in overeenstemming met de mechanische verrichtingen. Voor sommige menschen, die van nature mechanisch aangelegd zijn, is het plan bewonderenswaardig, maar voor den gemiddelden student worden de beste resultaten verkregen indien hand en verstand gelijktijdig ontwikkeld worden, en hiermede moet zoo vroeg mogelijk in het leven begonnen worden.

Ik ken geen ongelukkiger gezicht dan een hoog ontwikkeld tandarts, die niet in staat is werk te leveren, dat gezien mag worden, en dit alleen door gebrek aan mechanische handigheid — of het moest zijn de tandarts, die noch het een noch het ander bezit.”

Dr. C. F. Hartt. Het polijsten van porselein.

Er wordt vaak beweerd, dat eene porseleinvulling, die beslepen is, noodzakelijk weêr in den oven gebracht moet worden en tot gloeihitte verwarmd om weêr een glimmend oppervlak te krijgen. Maar porselein laat zich even mooi en even goed als goud of andere metalen polijsten. Nadat men zooveel geslepen heeft als noodig is, behandelt men met schuurpapier en cuttle-discs na. Dan appliceert men wat tinoxid, dat met houtjes, bekend onder den naam van Barker's porous polishers, gebruikt wordt en het porselein zal een even mooien gloed aannemen als na het bakken in den oven.

De redacteur van de Dental Review voegt hieraan toe, dat deze methode geeft, wat ze belooft. De resultaten, zegt hij, zijn schitterend, en wij kunnen onzen lezers raden eene proef te nemen.

DENTAL REVIEW, April.

Temporary and permanent fillings as barriers to bacteria, by A. E. Webster. Fronto-Canada.

Als een wortelkanaal gevuld behoort te worden, dan moet daar eene reden voor zijn. De beste en eenigste reden, die voor het vullen van een wortelkanaal bestaat, is het gesloten te houden voor iets, wat in het kanaal niet gewenscht wordt. Dat ongewenschte iets kan zijn òf vocht òf granulatie-weefsel òf wel beiden met eene pyogene infectie. Het is aan te nemen, dat eene vulling, die in staat is vocht tegen te houden, eveneens zal slagen in het tegenhouden van bacteriën en granulatieweefsel.

Om nu te zien, welk vullingsmateriaal het beste aan het doel beantwoordt, onderzocht Webster door proeven buiten den mond in glazen buisjes genomen, het afsluitingsvermogen van de meest bekende cementen en gutta-percha.

Op zich zelf is het belangwekkend de beschrijving dier proeven na te gaan, maar al moet hier volstaan worden met het mededeelen der conclusie, waartoe Webster gekomen is, zoo is het toch dienstig te zeggen, dat op chloorzinkoxydecement na, alle materialen „lekkeren.”

Om in den mond de beste resultaten te verkrijgen, bevochtigt men de wanden van het kanaal met eucalyptol, waarna chloro-percha, met een pompende beweging ingevoerd wordt om ten slotte de gutta-percha-point zoo hoog mogelijk te kunnen inbrengen. Het op deze manier gevulde kanaal wordt afgesloten met een laagje chloorzinkoxydecement.

Deze combinatie-vulling weêrstand infectie van de kroon-zijde meer dan 60 dagen, en zal het hoogstwaarschijnlijk ook langer kunnen doen.

Nog altijd mogelijk blijft het geval, dat vocht door den apex binnendringt; toch levert dit geen gevaar op, indien geen bacteriën door de circulatie mede binnengevoerd worden.

Tot slot zegt Webster: „Het is mijne overtuiging, dat er slechts weinig wortelvullingen gemaakt worden, die weêr-

stand bieden aan vocht en bacteriën, en dat dientengevolge peridentale infectie bij pulpalooze tanden direct uit de mondholte stamt. Wordt evenwel chloorzinkoxydecement gebruikt òf in de pulpakamer òf in een deel van het wortelkanaal, dan zullen vele, zoo niet alle infecties van het wortelvlies voorkomen worden."

DENTAL REVIEW, Mei.

Na eene theoretische beschouwing over „Saliva as an index to faulty metabolism" van C. E. d. Kirk levert deze aflevering een voorzitters-toespraak op van E. J. Perry, die dubbel waard is gelezen te worden. Er wordt herinnerd aan de Vergadering der Internationale Federatie te Stockholm, aan de waarde der porseleinkunst en aan de nieuwe geneeswijze door X-stralen van prof. Finsen te Kopenhagen. Dit laatste vooral in verband met de mogelijkheid, die zou kunnen bestaan om pyorrhea alveolaris te genezen. Dr. Brophy verhaalt in de discussie van zijn bezoek aan Finsen's Hospitaal. Eigenaardig genoeg komt in datzelfde tijdschrift reeds een artikel voor van Wn. H. C. Loyon, Chicago, over „X-ray and high frequency currents as employed in the rational treatment of pyorrhea alveolaris." De ondervinding van den schrijver kan natuurlijk nog niet groot zijn. Ook heeft hij het niet gewaagd bij de behandeling alleen te volstaan met electriche lichtstralen, maar heeft deze vergezeld doen gaan van de gewone bekende therapeutische methoden. Het resultaat was echter gunstiger dan men gewoon is te zien. Alleen de zieke weefsels mogen aan de lichtstralen blootgesteld worden. De gezonde weefsels worden beschermd door looden platen. De schrijver raadt voorts de uiterste voorzichtigheid aan met het nemen van proeven.

W. T. Reeves, Chicago, bespreekt „Some principles underlying porcelain inlaywork.” Hij toont zich groot voorstander van high-fusing bodies, wijl deze bij het smelten minder contraheeren dan de andere en ook niet de neiging vertoonen van den sferoidalen vorm te willen aannemen. Behalve dit houdt hij een pleidooi voor platinamatrix, de dikte bezittend van 1/1000 inch. Hij geeft 'n manier aan om hiermede een goeden afdruk te verkrijgen, waarna het voordeel aanwezig is, dat de matrix minder kans heeft te verbuigen. (Gewoonlijk wordt 1/2000 inch-dikte voor het platina aanbevolen.)

L. FRANK.
